



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р4 г 25/2021
13.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Бранка Дражић, у предмету предлагача АА из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о приговору предлагача за убрзање поступка у предмету Врховног касационог суда Рев 5706/2021 дана 13.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснован приговор предлагача за убрзање поступка у предмету Врховног касационог суда Рев 5706/2021.

Образложење

Предлагач је дана 15.10.2021. године поднео приговор ради убразања поступка и утврђивања повреде права на суђење у разумном року у предмету Првог основног суда у Београду П 9324/18, Апелационог суда у Београду Гж 7299/20, а који се води по изјављеној ревизији код Врховног касационог суда под бројем Рев 5706/2021. Навео је да је поступак покренут тужбом која је поднета 1995. године, због чега треба да се наложи поступајућем судији доношење мериторне одлуке и о доказаном потраживању савесне уговорне стране јер су подносиоцу приговора прекршена основна људска права и у овој правној ствари, на његову штету, се амнестира несавесна уговорна страна.

Поступајући по приговору предлагача у смислу члана 7. став 2. и члана 9. и 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15), Врховни касациони суд је нашао, после спроведеног испитног поступка, да је приговор неоснован.

По спроведеном испитном поступку у коме је прибављен извештај судије известиоца у овом предмету, као и по увиду у списе предмета, утврђено је да је поступак покренут тужбом коју је Стамбена задруга „Партизански пут“ из Београда поднела дана 12.09.1995. године против тужених АА и ББ, ради наплате новчаног потраживања на име извршења њихове уговорне обавезе. Тужени су 05.03.1996. године поднели противтужбу, ради наплате новчаног потраживања – враћања претплаћене цене стана које им је изградио тужилац. О тужбеном и противтужбеном захтеву први пут је одлучено пресудом П број 40111/10 од 11.04.2014. године. До доношења наведене пресуде, првостепени суд је заказао укупно 43 рочишта, од којих су 35 била одржана, а 8 неодржаних. Током првостепеног поступка било је обављено више

вештачења на које су странке ставиле одређене примедбе, о којима су се вештаци изјашњавали. Означену пресуду укинуо је другостепени суд решењем Гж 5095/14 од 03.12.2014. године и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење. У поновљеном суђењу, након укупно 5 заказаних рочишта донета је пресуда П број 19230/14 од 11.12.2015. године коју је другостепени суд потврдио пресудом Гж 3275/16 од 21.12.2016. године. Пресудом Врховног касационог суда Рев 1037/17 од 15.03.2018. године, пресуде нижестепених судова су укинуте у погледу одлуке о противтужбеном захтеву и предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење о том захтеву. Пресудом П број 9324/18 од 01.10.2019. године донетом након укупно 9 заказаних рочишта одлучено је о противтужбеном захтеву. Пресудом другостепеног суда Гж 7299/20 од 25.02.2021. године наведена првостепена пресуда је потврђена. Тужени су 14.06.2021. године изјавили ревизију, а 12.07.2021. године и допуну ревизије. Ревизија тужених је сачињена на 56 страна. Предмет је примљен у Врховни касациони суд од 04.10.2021. године, а припремном одељењу је прослеђен дана 05.10.2021. године, а код поступајућег судије од 07.10. 2021. године. Поступајући судија је, имајући у виду дужину трајања целокупног поступка, сложеност чињеничних и правних питања, али и обимности изјављене ревизије, навео да предлаже рок за окончање поступка у трајању од 4 месеца.

Уставом Републике Србије у члану 32. став 1, прописано је да свако има право да му независтан, непристрасан и законом установљени суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега. Закон о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20) у члану 10. став 1. такође прописује да странка има право да суд одлучи о њеним захтевима и предлозима у разумном року, док је Закон о заштити права на суђење у разумном року, у члану 4. прописао да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва али другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта, главних претреса и за израду одлуке.

Имајући у виду поменуте одредбе Устава и закона, Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају предлагачу пред овим судом није повређено право на суђење у разумном року, те је отуда његов приговор неоснован. Чињеница је да је парнични поступак започет 1995. године, али период од достављања предмета овом суду до подношења приговора, као и до одлучивања о приговору је краћи од 3 месеца, па с обзиром да се ради о веома сложеном предмету, и обимној ревизији тужених, објективно није било могуће овако сложен предмет окончати у року од 2 месеца од дана када је поднет приговор предлагача дана 15. октобра 2021. године, до дана одлучивања о приговору (13.12.2021. године).

Суд је ценио наводе у предлогу предлагача да су у парничном поступку који је предмет одлучивања о изјављеној ревизији, решењем Вишег суда у Београду Ржг 572/20 од 21.12.2020. године, одбијен захтев подносиоца овог приговора АА ради утврђења повреде права на суђење у разумном року и убрзање поступка, а решењем

Апелационог суда у Београду P4 г 95/20 од 26. јануара 2021. године, ББ јединственом и нужном супарничару на страни противужилаца, утврђена је повреда права на суђење у разумном року и наложено убрзање судског поступка, међутим, ови наводи су без утицаја на одлуку овог суда по предлогу за убрзање поступка, имајући у виду датум подношења предлога. Неосновани су наводи предлагача да треба наложити поступајућем судији доношење мериторне одлуке, обзиром да су у члану 11. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописани налози поступајућем судији, међу којима није и налог да суд донесе мериторну одлуку.

Судија
Бранка Дражић, с.р.

Поука о правном леку:

Против овог решења дозвољена је жалба
Врховном касационом суду
у року од 8 дана
од дана пријема преписа решења.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић